

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 147/2026
10.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лончарски Срђана, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 89/24 од 28.06.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 377/24 од 13.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Лончарски Срђана, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 89/24 од 28.06.2024. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 377/24 од 13.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 38К 89/24 од 28.06.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, изречена јој је условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 4 месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Кж1 377/24 од 13.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Зрењанину 38К 89/24 од 28.06.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Лончарски Срђан због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за

заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи кривичне одговорности или исте укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и као незаконит доказ означава ЦД са два снимка који је изузет од стране ППУ Зрењанин. Незаконитост овог доказа одбрана види у чињеници да нису полицијски службеници отишли код оштећеног и са система за видео надзор преузели снимке, већ је оштећени, који је у тешко поремећеним односима са окривљеном доставио полицији тај ЦД са већ спремљеним снимцима.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је Основни суд у Зрењанину донео наредбу 38К 89/24 од 09.04.2024. године којом је наређено да МУП ДП ПУ Зрењанин, Одељење форензике од оштећеног ББ са личним подацима ближе опредељеним у наредби изврши изузимање видео снимака са ЦД оштећеног, а који је начињен сигурносним камерама оштећеног и које се налазе на кући оштећеног везано за критични догађај који се десио 11.03.2023. године у дворишту куће оштећеног у ..., улица ..., те да по завршеном вештачењу МУП ДП ПУ Зрењанин достави суду изузет материјал у виду видео записа. Поступајући по наведеној наредби МУП ДП ППУ Зрењанин, Одељење криминалистичке полиције, Одсек за оперативну форензику сачинио је криминалистичко-техничку документацију Ув 435-350/2024 од 12.04.2024. године, где је констатовано да је у просторијама Одсека за оперативну форензику урађено фотографисање и изузимање два мултимедијална садржаја (видео + тонски запис) са преносивог медија (DVD) који је у власништву ББ из ...

Имајући у виду наведено неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је ЦД са два снимка незаконит доказ, обзиром да су предметни снимци изузети у складу са ЗКП од стране надлежне полицијске управе, а по наредби суда и као такви достављени суду као доказ у овом поступку и као законит доказ могу бити коришћени.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљене, образлажући повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводи да су снимци који се налазе на ЦД компромитовани, да се не може без сумње утврдити одакле потичу, да ли су комплетни, да ли је вршено сечење и монтирање снимака, као и да ли снимци потичу са оригиналног ДВР/НВР уређаја, или се снимцима прво манипулисало, па су тек након тога наснимљени на ЦД и од стране ББ и достављен ППУ Зрењанин,

да није прибављен оригиналан уређај којим је снимано, као ни хард диск на коме је снимак похрањен приликом настанка, као ни необрађени директни експорт са система за наводни надзор илегално постављених камера на тераси оштећеног. Даље се истиче да се, у конкретном случају, ради о снимцима чија целовитост није проверљива због чега није могуће ни учинити поуздану оцену доказа у смислу члана 16. ЗКП, јер није познато да ли је изостављен део снимка обележен са „АА 2“, чиме се мења чињенични контекст догађаја.

По ставу Врховног суда, бранилац окривљене оспорава веродостојност и аутентичност наведених снимака, оспоравајући истовремено и доказну снагу истих, на који начин указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Поред изнетог, као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац означава и повреду закона из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП.

Међутим, како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима које у поступку има у смислу члану 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 440. и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, то изнети наводи захтева браниоца окривљене у наведеном делу нису били предмет оцене Врховног суда у овом поступку.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић